Пролетарыі ўсіх краін, еднайцеся!

ВОЛЬНАЯ ПРАЦА

Орган Беластоцкага абкома і гаркома КП(б)Б і абласвыканкома.

Год выдання другі.

№ 40 (109)
НЯДЗЕЛЯ
18
ЛЮТАГА
1940 г.

Цана 10 капеек

АПЕРЗВОДКА ШТАБА ЛЕНІНГРАДСКАЙ ВАЕННАЙ АКРУГІ

На працягу 16 лютага на Карэльскім перашэйку працягвалі развівацца паспяховыя дзеянні нашых войск. Працўнік імкнуўся контратакаваць нашы часці, але з вялікімі стратамі адкінут на ўсіх участках. Нашы часці з боем занялі ст. Лейпясуо і ст. Кямяра.

За мінуўшы дзень нашымі войскамі занята 22 абаронных умацаваных пункты працўніка, з іх 2 жалезабетонных артылерыйскіх. збудаванні

За 7 дзён наступлення нашых часцей страты працўніка ў захопленых намі ўмацаваных пунктах складаюць 420 кулямётаў, 170 гармат.

На астатніх участках фронта адбываліся пошукі разведчыкаў і месцамі сутычкі пяхотных часцей.

Наша авіяцыя вяла актыўныя баявыя дзеянні па войсках і па ваенных аб'ектах працўніка. У адбыўшыхся паветраных баях збіта 5 самалётаў працўніка.

ВЫЛУЧЭННЕ КАНДЫДАТАЎ У ДЭПУТАТЫ ВЯРХОЎНЫХ СОВЕТАЎ СССР І БССР

Вяліка любоў народа да сваей партыі, да свайго ўрада

Выбарчая кампанія ў самым разгары. Па большасці выбарчых акруг ужо вылучаны кандыдаты ў дэпутаты Вярхоўных Советаў СССР і БССР. Названы імёны самых лепшых, адданых радзіме людзей. Спісак кандыдатаў паказвае, як вяліка любоў вызваленага народа да сваей партыі, да свайго ўрада, да свайго правадыра любімага Сталіна. На ўсіх сходах рабочых, служачых, інтэлегенцыі, сялян называецца імя любімага Сталіна, якога народ жадае бачыць сваім першым кандыдатам. З любоўю называюцца імёны таварышоў Молатава, Варашылава, Кагановіча, Калініна, Жданава, Андрэева, у асобе якіх народы заходніх абласцей бачаць сваіх вызваліцеляў, сваіх кіраўнікоў.

Спісак кандыдатаў — гэта яркая дэманстрацыя дружбы народаў усіх нацыянальнасцей. У спіску мы бачым беларуса Сяргея Осіпавіча Прытыцкага, паляка Івана Антонавіча Турлейскага, яўрэя Абрама Гешэлевіча Машэвіцкага. Мы бачым імёны жанчын, якія ў былой Польшчы блізка не допускаліся да кіравання дзяржавай, як напрыклад, Марыю Канстанцінаўну Пятроўскую і Марыю Іванаўну Дз'ячук. Мы бачым у спіску кандыдатаў прадстаўнікоў усіх пластоў насельніцтва: рабочага-чыгуначніка Беластоцкага вузла Пятра Кірылавіча Вайцэшука, селяніна Валкавыскага раёна Паўла Антонавіча Сеўко, паэта Філіпа Сямёнавіча Пестрака.

Вяліка любоў народа да сваей партыі, да лепшых яе сыноў. Невялікая група комуністаў, якая з першых дзён вызвалення заходніх абласцей працуе ў нашай абласці, сумела за кароткі тэрмін акружыць сябе вялікім актывам рабочых, сялян і інтэлігенцыі, сумела абаперціся на гэты актыў і весці за сабой усю масу працоўных. Народы Заходняй Беларусі ведаюць, што комуністы былі ў першых радах воінаў Чырвонай Арміі, якая вызваліла іх з-пад панскага прыгнёту. Комуністы нястомна працуюць над выкарчоўваннем рэштак ворагаў народа. Комуністы працуюць з усёй энергіяй, каб папраўдзе наладзіць усё гаспадарчае жыццё, якое было дэзарганізавана польска - германскай вайной. Для комуністаў няма больш важных інтарэсаў, чым інтарэсы народа, і народ плоціць такой-жа любоўю членам партыі Леніна—Сталіна. Гэта любоў ярка прадэманстравана на агульных сходах пры вылучэнні кандыдатаў у Вярхоўныя Советы СССР і БССР.

У ліку кандыдатаў мы бачым імёны партыйных кіраўнікоў нашай абласці: першага сакратара Беластоцкага абкома КП(б)Б Сямёна Сцяпанавіча Ігаева сакратара Беластоцкага гаркома КП(б)Б Грыгорыя Майсеевіча Гершмана, сакратара Гродненскага гаркома КП(б)Б, Івана Барысавіча Паздднякова і іншых. Вылучаючы гэтых людзей, працоўныя могуць быць упэўнены, што яны аддадуць усе сілы, усю большэвіцкую энергію служэнню народу.

Вялікай любоўю вызваленага народа карыстаецца наша любімая Чырвоная Армія. Выражаючы гэту любоў, на шматлікіх сходах працоўныя вылучылі кандыдатам у дэпутаты Вярхоўнага Совета СССР ветэрана грамадзянскай вайны, тройчы ордэнаносца, камандуючага Асобай Беларускай Ваеннай Акругай Кавалёва Міхаіла Пракоф'евіча. Тав. Кавалёў камандаваў дзеючымі часцямі Чырвонай Арміі пры вызваленні Заходняй Беларусі з-пад прыгнёту капіталістаў і памешчыкаў. Тав. Кавалёва добра ведаюць працоўныя Беластока; ён бываў на многіх фабрыках і заводах, гутарыў з рабочымі, раіў ім, як трэба будаваць новае, шчаслівае жыццё. Няма ніякага сумнення, што кандыдатура тав. Кавалёва будзе падтрымана усімі выбаршчыкамі 597 Беластоцкай выбарчай акругі.

Днямі адбудуцца акруговыя прадвыбарчыя нарады упаўнаважаных агульнымі сходамі выбаршчыкаў. Яны збяруцца, каб сказаць сваё слова аб вылучаным кандыдаце па данай акрузе. Акруговыя прадвыбарчыя нарады павінны прайсці з такой-жа актыўнасцю, з такім-жа аднадушшам, як праходзілі самі агульныя сходы. Удзельнікі акруговых нарад выконваюць волю мас выбаршчыкаў і падтрымаюць вылучаных на агульных сходах кандыдатаў у дэпутаты Вярхоўнага Совета СССР і БССР.

Ворагі народа, бачачы аднадушша і згуртаванасць працоўных мас вакол партыі Леніна—Сталіна, вакол свайго Советскага ўрада, разумеючы сваю немінучую пагібель, будуць чапляцца за малейшую магчымасць, каб у тым або іншым месцы перашкодзіць паспяховаму правядзенню выбарчай кампаніі. Пільнасць, рэвалюцыйная пільнасць — вось што патрабуецца ад кожнага чэснага грамадзяніна, каб канчаткова выкрыць і да канца разграміць усіх і ўсялякіх ворагаў народа, каб забяспечыць новую перамогу сталінскаму блоку комуністаў і беспартыйных у прадстаўчых выбарах.

«о»

СХОДАМ НАСТАЎНІКАЎ гор. БЕЛАСТОКА ВЫЛУЧАН КАНДЫДАТАМ У ДЭПУТАТЫ СОВЕТА САЮЗА ВЯРХОЎНАГА СОВЕТА СССР

Ковалёў Міхаіл Пракоф'евіч

(На сходзе прысутнічала 680 чалавек)

На агульным сходзе настаўнікаў гор. Беластока, прысвечаным вылучэнню кандыдатаў у дэпутаты Вярхоўнага Совета СССР і БССР, выступіў дэпутат Народнага Сабрання, намеснік загадчыка гарадскога аддзела народнай асветы тав. Машэвіцкі Абрам Гешэлевіч.

— Я прапаную, — гаворыць тав. Машэвіцкі, — вылучыць ад настаўнікаў Беластока кандыдатам у дэпутаты Совета Саюза Вярхоўнага Совета СССР тав. Кавалёва Міхаіла Пракоф'евіча.

Тав. Кавалёў — выхадзец з рабочага класа, сам рабочы, асабіста ўдзельнічаў на многіх франтах грамадзянскай вайны, тройчы ордэнаносец, кандыдат у члены ЦК ВКП(б) і член бюро ЦК КП(б)Б. Тав. Кавалёў з'яўляецца дастойным сынам вялікай партыі Леніна—Сталіна, верным сынам працоўнага народа. Па ўказанню Советскага ўрада тав. Кавалёў вёў чырвоныя палкі, каб вызваліць народы Заходняй Беларусі ад прыгнёту памешчыкаў і капіталістаў, каб назаўсёды з'яднаць беларускі народ у адзінай сям'і грамадзян Советскага Саюза. Пад яго камандаваннем дзеючыя часці Чырвонай Арміі ачысцілі Заходнюю Беларусь ад рэшткаў польскай арміі, прынеслі працоўным свабоду, радаснае і шчаслівае жыццё.

— Усе мы, — гаворыць тав. Машэвіцкі,—з радасцю будзем галасаваць за нашага камандарма тав. Кавалёва.

Кандыдатуру тав. Кавалёва горача падтрымаў тав. Кандрацюк.

Сход аднадушна прыняў пастанову: „Вылучыць кандыдатам у дэпутаты Совета Саюза Вярхоўнага Совета СССР тав. Кавалёва Міхаіла Пракоф'евіча, члена ВКП(б), камандуючага Асобай Беларускай Ваеннай Акругай, камандарма 2-га ранга і прасіць тав. Кавалёва даць сваю згоду балатыравацца на па 597 выбарчай акрузе".

* * *

Такі-ж сход адбыўся на мясакамбінаце. На сходзе прысутнічала 245 чал. Галоўны інжынер мясакамбіната тав. Давыдовіч унёс прапанову аб вылучэнні кандыдатам у дэпутаты Вярхоўнага Совета СССР камандарма 2 ранга, тройчы ордэнаносца тав. Кавалёва Міхаіла Пракоф'евіча.

Сход падтрымаў гэту прапанову і аднагалосна пастанавіў вылучыць кандыдатам у дэпутаты Вярхоўнага Совета СССР тав. Кавалёва Міхаіла Пракоф'евіча.

МОСКВА, КРЭМЛЬ

ПРАВАДЫРУ НАРОДАЎ ВЯЛІКАМУ СТАЛІНУ

Дарагі, горача любімы наш Іосіф Вісарыёнавіч!

Рабочыя, работніцы і інжынерна-тэхнічны персанал 2 тэкстыльнага камбіната гор. Беластока, сабраўшыся на сход, прысвечаны абмеркаванню і вылучэнню кандыдатаў у дэпутаты Вярхоўнага Совета СССР і БССР, шлюць Вам, лепшаму другу вызваленага народа Заходняй Беларусі, тварцу найвялікшага ў свеце дакумента — Канстытуцыі СССР, — сваё гарачае прывітанне.

З захапленнем народы Заходняй Беларусі сустракалі Чырвоную Армію. Чырвоная Армія вернула свайму інтэрнацыянальнаму доўгу, прынесла мільёнам людзей вызваленне ад капіталістычнага рабства і нацыянальнага прыгнёту. Чырвоная Армія вызваліла народы Заходняй Беларусі ад вайны і прынесла нам мір і свабоду.

Дарагі Іосіф Вісарыёнавіч!

Ваш гістарычны дакумент — Канстытуцыя СССР адкрыла новую эру разгорнутага соцыялістычнага дэмакратызма. Ваша Канстытуцыя ваклікала небывалы ўздым палітычнай актыўнасці народаў вялікага Советскага Саюза.

У слаўным сузор'і адзінаццаці соцыялістычных рэспублік, азароная праменнямі Сталінскай Канстытуцыі, квітнее свабодная і шчаслівая, навекі з'ядная Советская Беларусь.

Умацоўваючы сваю соцыялістычную дзяржаву, усё вышэй паднімаючы яе эканамічную і абаронную магутнасць, яе міжнародную вагу, народы СССР пільна і спакойна, з поўнай упэўненасцю ў сваё сілы сочаць за прошукамі ворагаў СССР.

Няхай ворагі памятуюць, што соцыялістычная дзяржава, кіруемая вялікім геніем усяго передавога прагрэсіўнага чалавецтва — Вамі, таварыш Сталін, нікім і ніколі непераможна.

Мы, рабочыя, работніцы, інжынерна-тэхнічны персанал, звяртаемся з просьбай да Вас, вялікі Сталін, быць нашым першым кандыдатам.

Галасуючы за Вас, мы будзем галасаваць за непераможны сталінскі блок комуністаў і беспартыйных.

Галасуючы за Вас, мы галасуем за шчасце народаў.

Галасуючы за Вас, мы галасуем за комуністычную партыю, якая вядзе народы вялікага Советскага Саюза да зіяючых вяршынь комунізма.

Няхай жыве і здраўствуе доўгія годы на радасць і блага працоўным усяго свету, на страх ворагам наш правадыр, настаўнік і бацька Іосіф Вісарыёнавіч СТАЛІН!

Прынята на агульным сходзе рабочых, работніц і інжынерна-тэхнічнага персанала 2-га тэкстыльнага камбіната г. Беластока.

АГУЛЬНЫМ СХОДАМ ЧЛЕНАЎ ПРОФСАЮЗА гор. ВАЛКАВЫСКА ВЫЛУЧАН КАНДЫДАТАМ У ДЭПУТАТЫ ВЯРХОЎНАГА СОВЕТА СССР

Прытыцкі Сяргей Осіпавіч

(На сходзе прысутнічала 570 чалавек)

У памяшканні кінотэатра Валкавыска 16 лютага адбыўся сход членаў профсаюза горада. На сходзе абмяркоўвалася пытанне аб вылучэнні кандыдатаў у дэпутаты Вярхоўнага Совета СССР.

На сходзе выступіў тав. Клімашэўскі.

— Ідучы на сход,—гаворыць ён,—я меркаваў, каго нам вылучыць кандыдатам у дэпутаты Вярхоўнага Совета, і прышоў да вывады, што лепшай кандыдатурай ад нас будзе Прытыцкі Сяргей Осіпавіч. Яго дзейнасць непарыўна звязана з барацьбой працоўных Заходняй Беларусі за іх вызваленне. У барацьбе з прыгнятальнікамі працоўных былой панскай Польшчы ён, як мужны і бясстрашны сын беларускага народа, не шкадаваў свайго маладога жыцця. Я прапаную падтрымаць кандыдатуру тав. Прытыцкага ад імені нашага схода.

Прапанову тав. Клімашэўскага горача падтрымалі тт. Місюля, Дегцяроў, Селіцкі, Шацілa і інш.

Сход у сваей пастанова падтрымаў кандыдатуру тав. Прытыцкага ў дэпутаты Вярхоўнага Совета СССР.

* * *

З вялікім уздымам прайшоў сход сялян вёскі Гаркавічы, Сакалкаўскага раёна, прысвечаны вылучэнню кандыдатаў у дэпутаты Вярхоўнага Совета СССР. У гэтай вёсцы нарадзіўся С. О. Прытыцкі, выстаўлены кандыдатам у дэпутаты працоўнымі Гродзеншчыны і Валкавыска.

На сход з'явілся ўсе аднасяльчане — 119 чалавек. Яны з вялікай радасцю падтрымалі кандыдатуру С. О. Прытыцкага і аднагалосна рашылі вылучыць тав. Прытыцкага кандыдатам у дэпутаты Вярхоўнага Совета СССР.

КАЛЕКТЫВАМ РАБОЧЫХ АЎГУСТОЎСКАГА ЛЕСАЗАВОДА «ЛІПАВЕЦ» ВЫЛУЧАН КАНДЫДАТАМ У ДЭПУТАТЫ ВЯРХОЎНАГА СОВЕТА БССР

Аўхімовіч Нікалай Ефрэмавіч

(На сходзе прысутнічала 520 чалавек)

На заводзе „Ліпавец" адбыўся сход рабочых, прысвечаны вылучэнню кандыдата ў дэпутаты Вярхоўнага Совета БССР. На сходзе з прапановай аб вылучэнні кандыдата выступіў дырэктар завода тав. Іванісаў.

— Я прапаную, — гаворыць тав. Іванісаў, — вылучыць кандыдатам у дэпутаты Вярхоўнага Совета БССР сакратара РК КП(б)Б тав. Аўхімовіча.

Агульны сход рабочых аднадушна падтрымаў прапанову тав. Іванісава і вылучыў кандыдатам у дэпутаты Вярхоўнага Совета БССР першага сакратара Аўгустоўскага райкома КП(б)Б тав. Аўхімовіча Нікалая Ефрэмавіча і звярнуўся да яго з просьбай даць сваю згоду балатыравацца па гарадской выбарчай акрузе № 325.

НА АГУЛЬНЫМ СХОДЗЕ СЯЛЯН ВЁСАК ЛАЎНА І ПУЗЕВІЧЫ ВЫЛУЧАН КАНДЫДАТАМ У ДЭПУТАТЫ ВЯРХОЎНАГА СОВЕТА БССР

Мікула Вікенцій Сцяпанавіч

(На сходзе прысутнічала 175 чалавек)

На агульным сходзе сялян вёсак Лаўна і Пузевічы, Скідзельскага раёна, па прапанове селяніна Бідковіча Грыгорыя вылучан кандыдатам у дэпутаты Вярхоўнага Совета БССР тав. Мікула Вікенцій Сцяпанавіч, 1903 года нараджэння. Тав. Мікула нарадзіўся ў сям'і беларуса селяніна-бедняка, да прыходу Чырвонай Арміі працаваў на сваей гаспадарцы, з моманту ўстанаўлення советскай улады быў старшынёй сялянскага камітэта і актыўна змагаўся з бандамі белапольскіх афіцэраў. Зараз тав. Мікула працуе загадчыкам комунальнага аддзела Скідзельскага райвыканкома.

Сход просіць тав. Мікулу даць згоду для балатыроўкі па 367 выбачай акрузе.

НА АГУЛЬНЫМ СХОДЗЕ СЯЛЯН КУПІСКАГА СЕЛЬСАВЕТА ВЫЛУЧАН КАНДЫДАТАМ У ДЭПУТАТЫ ВЯРХОЎНАГА СОВЕТА БССР

Курпеўскі Антоні Осіпавіч

(На сходзе прысутнічала 300 чалавек)

Сход сялян Купіскага сельсовета, Ломжынскага раёна, прысвечаны вылучэнню кандыдата ў дэпутаты Вярхоўнага Совета БССР адкрыў старшыня сялянскага камітэта тав. Гундзілеўскі.

Слова для прапановы атрымлівае селянін-бядняк Зажчэк

— Я прапаную вылучыць кандыдатам у дэпутаты Вярхоўнага Совета БССР тав. Курпеўскага Антона Осіпавіча. Курпеўскі нарадзіўся ў 1903 годзе ў сям'і батрака, усё сваё жыццё гнуў сваю спіну на польскіх паноў і буржуяў. Ён апраўдае наша давер'е.

Кандытатуру тав. Курпеўскага падтрымаў селянін Файкоўскі.

Сход прыняў пастанову, у якой вылучае тав. Курпеўскага Антона Осіпавіча кандыдатам у дэпутаты Вярхоўнага Совета БССР і просіць яго даць згоду для балатыроўкі па Ломжынскай сельскай выбарчай акрузе.

АГУЛЬНЫМ СХОДАМ СЯЛЯН ВЁСКІ КОЛЬНІЦА ВЫЛУЧАН КАНДЫДАТАМ У ДЭПУТАТЫ ВЯРХОЎНАГА СОВЕТА БССР

Рыжкевіч Франц Антонавіч

(На сходзе прысутнічала 250 чалавек)

У вёсцы Кольніца, Аўгустоўскага раёна, адбыўся сход сялян, на якім абмяркоўвалася пытанне аб вылучэнні кандыдату ў Вярхоўны Совет БССР. З прапановай выступіў член валаснога камітэта тав. Дзержынскі.

— Я ўнашу прапанову вылучыць кандыдатам у дэпутаты Вярхоўнага Совета БССР тав. Рышкевіча Франца Іосіфавіча. Я ўпэўнен, што тав. Рышкевіч апраўдае наша давер'е. Я ведаю тав. Рышкевіча як адданага сына нашай радзімы. Ён з'яўляецца дэпутатам Народнага Сабрання, ён галасаваў на Сабрані за ўстанаўленне советскай улады.

Гэтая прапанова тав. Дзержынскага была аднадушна падтрымана сялянамі. Сход рашыў вылучыць кандыдатам у дэпутаты Вярхоўнага Совета БССР тав. Рышкевіча Франца Іосіфавіча і звярнуўся да яго з просьбай даць згоду балатыравацца ў дэпутаты Вярхоўнага Совета БССР.

СХОДАМ ІНТЭЛІГЕНЦЫІ м. ЗАРЭМБА, ЧЫЖАЎСКАГА РАЁНА ВЫЛУЧАН КАНДЫДАТАМ У ДЭПУТАТЫ ВЯРХОЎНАГА СОВЕТА БССР

Вайткоўскі Александр Станіслававіч

(На сходзе прысутнічала 45 чалавек)

З вялікім уздымам прайшоў сход інтэлігенцыі м. Зарэмба, прысвечаны вылучэнню кандыдатаў у дэпутаты Вярхоўнага Совета БССР.

Сход аднадушна пастанавіў вылучыць кандыдатам у дэпутаты Вярхоўнага Совета БССР па Зарэмбаўскай выбарчай акрузе № 339 ад інтэлігенцыі м. Зарэмба тав. Вайткоўскага Александра Станіслававіча, паляка па нацыянальнасці, 1888 года нараджэння, батрака, зараз працуючага старшынёй Чыжаўскага сельсовета.

Сход пастанавіў прасіць тав. Вайткоўскага даць сваю згоду балатыравацца ў дэпутаты па Зарэмбаўскай выбарчай акрузе.

ВЫЛУЧЭННЕ КАНДЫДАТАЎ У ДЭПУТАТЫ ВЯРХОЎНЫХ СОВЕТАЎ СССР і БССР

НА СХОДЗЕ НАСТАЎНІКАЎ БЕЛАСТОКА ВЫЛУЧАН КАНДЫДАТАМ У ДЭПУТАТЫ ВЯРХОЎНАГА СОВЕТА БССР

Машэвіцкі Абрам Гешэлевіч

(На сходзе прысутнічала 680 чалавек)

Ва ўрачыстай абстаноўцы ў Доме партактыва сабраліся настаўнікі і тэхнічныя работнікі школ горада Беластока, каб вылучыць кандыдатаў у дэпутаты соцыялістычнага парламента.

Па даручэнню гаркома прэфсаюза работнікаў пачатковых і сярэдніх школ сход адкрыў тав. Фешчанка.

У адзіным парыве сход вылучыў першымі кандыдатамі ў дэпутаты Вярхоўнага Совета таварыша Сталіна і яго бліжэйшых саратнікаў таварышоў Молатава і Жданава.

Па прапанове тав. Машэвіцкага сход аднадушна падтрымаў кандыдатуру камандуючага Асобай Беларускай Ваеннай Акругі камандарма 2 га ранга тав. Кавалёва Міхаіла Пракоф'евіча, вылучанага кандыдатам у дэпутаты Совета Саюза Вярхоўнага Совета СССР.

Настаўнікі горача падтрымалі, па прапанове тав. Бузіцкай, кандыдатуру тав. Турлейскага Івана Антонавіча, вылучанага кандыдатам у дэпутаты Совета Нацыянальнасцей Вярхоўнага Совета СССР.

На трыбуне — настаўнік Стэц Станіслаў Карлавіч.

— Я прапаную, — гаворыць ён, — вылучыць ад настаўнікаў гор. Беластока кандыдатам у дэпутаты Вярхоўнага Совета БССР тав. Машэвіцкага Абрама Гешэлевіча. Я добра ведаю тав. Машэвіцкага, бо працаваў з ім у вячэрняй школе. Гэта сардэчны і чулы чалавек, які ўсё сваё свядомае жыццё прысвяціў справе народнай асветы, справе працоўных. Тав. Машэвіцкі будзе дастойным нашым кандыдатам.

З падтрыманнем кандыдатуры тав. Машэвіцкага выступіў настаўнік тав. Зайдлер Самуіл. Ён гаворыць:

— Усе мы добра ведаем тав. Машэвіцкага як дэпутата Народнага Сабрання, які правільна выявіў волю народа. На пасадзе намесніка загадчыка горана тав. Машэвіцкі праявіў сябе здольным і адданым работнікам. Мы з радасцю аддадзім свае галасы за тав. Машэвіцкага, вернага сына працоўнага народа.

Цёпла сустрэлі прысутныя выступленне тав. Машэвіцкага, які падрабязна расказаў сваю аўтабіяграфію і горача дзякаваў выбаршчыкам за аказваемае давер'е. Тав. Машэвіцкі гаворыць:

— Я разумею абавязкі дэпутата і ўскладаемую на яго адказнасць. Я запэўніваю вас, што прыкладу ўсе свае сілы, каб з чэсцю апраўдаць ваша давер'е. Перада мною заўсёды будзе тып дзяржаўнага дзеяча, якім быў вялікі Ленін і якім з'яўляецца вялікі Сталін.

Сход аднадушна прыняў пастанову, у якой гаворыцца:

„Вылучыць кандыдатам у дэпутаты Вярхоўнага Совета БССР тав. Машэвіцкага Абрама Гешэлевіча, 1894 года нараджэння, яўрэя, дэпутата Народнага Сабрання, у сучасны момант працуючага намеснікам загадчыка горана. Прасіць тав. Машэвіцкага даць сваю згоду балатыравацца па 354 выбарчай акрузе".

На сходзе выбрана 23 делегаты на акруговы прадвыбарчы сход.

КАЛЕКТЫВАМ РАБОЧЫХ І СЛУЖАЧЫХ ТЭКСТЫЛЬНАГА КАМБІНАТА № 5 ВЫЛУЧАН КАНДЫДАТАМ У ДЭПУТАТЫ ВЯРХОЎНАГА СОВЕТА БССР

Прохараў Нікалай Іванавіч

(На сходзе прысутнічала 1000 чалавек)

Учора адбыўся сход рабочых тэкстыльнага камбіната № 5, прысвечаны вылучэнню кандыдатаў у дэпутаты Вярхоўных Советаў СССР і БССР. Прадвыбарчы сход адкрыў старшыня фабкома тав. Грыцук.

Слова прадастаўляецца тав. Рачынскаму Людвігу. Ён прапануе вылучыць кандыдатам у дэпутаты Вярхоўнага Совета БССР тав. Прохарава Нікалая Іванавіча.

— Тав. Прохараў, член бальшавіцкай партыі, сын рабочага, працуе загадчыкам ваеннага аддзела ЦК КП(б)Б, ордэнаносец. Я ўпэўнен, што тав. Прохараў апраўдае давер'е народа. Ён па-сталінску будзе змагацца за інтарэсы рабочых, за далейшае ўмацаванне Совецкага Саюза.

Сход аднадушна пастанавіў вылучыць кандыдатам у дэпутаты Вярхоўнага Совета БССР тав. Прохарава Нікалая Іванавіча.

КАЛЕКТЫВАМ РАБОЧЫХ ІНЖЫНЕРНА - ТЭХНІЧНЫХ РАБОТНІКАЎ І СЛУЖАЧЫХ ГРОДНЕНСКАГА ВЕЛАСІПЕДНАГА ЗАВОДА «НЕМАН» ВЫЛУЧАН КАНДЫДАТАМ У ДЭПУТАТЫ ВЯРХОЎНАГА СОВЕТА БССР

Ратайка Пётр Іванавіч

(На сходзе прысутнічала 160 чалавек)

Вестка аб тым, што калектыў завода будзе вылучаць кандыдатаў у дэпутаты Вярхоўнага Совета БССР, з вялікай хуткасцю абляцела калектыў рабочых і служачых Гродненскага веласіпеднага завода „Неман".

Напружаная цішыня. Прысутныя ўважліва слухаюць выступленне тав. Пінскага.

— Сёння радасны дзень у жыцці калектыва нашага завода,—гаворыць ён.— На аснове самай дэмакратычнай у свеце Сталінскай Канстытуцыі мы вылучаем кандыдата ў дэпутаты Вярхоўнага Совета БССР. Я прапаную вылучыць кандыдатам у дэпутаты Вярхоўнага Совета БССР ад калектыва нашага завода аднаго з дастойных прадстаўнікоў совецкай улады, сына бедняка селяніна—старшыню Гродненскага гарвыканкома тав. Ратайка Пятра Іванавіча. Я ўпэўнен, што тав. Ратайка з чэсцю апраўдае наша давер'е.

Прапанову тав. Пінскага аднадушна падтрымалі ўсе прысутныя.

„Ад імені калектыва рабочых, інжынерна-тэхнічных работнікаў і служачых Гродненскага веласіпеднага завода „Неман", — гаворыцца у прынятай пастанове, — вылучыць кандыдатам у дэпутаты Вярхоўнага Совета БССР па 370 выбарчай акрузе гор. Гродна тав. Ратайка Пятра Іванавіча, 1898 года нараджэння, беларуса, члена ВКП(б), пражываючага ў гор. Гродна.

Прасіць тав. Ратайка Пятра Іванавіча даць сваю згоду балатыравацца ў дэпутаты Вярхоўнага Совета БССР па Гродненскай выбарчай акрузе № 370".

КАЛЕКТЫВАМ РАБОЧЫХ БЕЛАСТОЦКАГА ФАНЕРНАГА ЗАВОДА ВЫЛУЧАН КАНДЫДАТАМ У ДЭПУТАТЫ ВЯРХОЎНАГА СОВЕТА СССР

Турлейскі Іван Антонавіч

(На сходзе прысутнічала 600 чалавек)

Канец работы дзённай змены. У прасторным цэху завода сабраліся рабочыя і работніцы. Па сярэдзіне цэха імправізаваная трыбуна, упрыгожаная чырвонымі палотнішчамі. На сценах цэха — лозунгі і транспаранты.

600 рабочых абступаюць трыбуну. Сакратар пярвічнай партарганізацыі завода т. Мазо адкрывае сход.

Слова атрымлівае рабочы тав. Здравамыслаў Пётр:

— 24 сакавіка мы будзем выбіраць сваіх дэпутатаў у Вярхоўны Совет Совецкага Саюза. Дэпутатамі павінны быць выбраны лепшыя людзі, да канца адданыя бальшавіцкай партыі, нашаму народу, якія аддаюць сябе цалкам рабоце для блага совецкага народа.

Я прапаную вылучыць кандыдатам у дэпутаты Вярхоўнага Совета вернага сына рабочага класа тав. **Турлейскага Івана Антонавіча**. Тав. Турлейскі нарадзіўся ў сям'і чыгуначніка. Ён з юнацкіх год прымаў актыўны ўдзел у барацьбе супроць ненавісных капіталістаў. За рэволюцыйную работу яго арыштоўвалі і саджалі ў турму. Але нічога не зламала яго волі. Ён выходзіў з турмы і зноў актыўна браўся за рэвалюцыйную работу, змагаўся за інтарэсы рабочага класа, за нашы інтарэсы. Яго, як адданага сына народа, выбралі дэпутатам Народнага Сабрання. Тав. Турлейскі галасаваў у Народным Сабранні за ўстанаўленне совецкай улады. Тав. Турлейскі дастойны быць кандыдатам у дэпутаты Совета Нацыянальнасцей Вярхоўнага Совета Саюза ССР.

У рэзалюцыі, якая прынята на сходзе, гаворыцца: „Мы, рабочыя і служачыя фанернага завода, аднадушна вылучаем кандыдатам у дэпутаты Совета Нацыянальнасцей Вярхоўнага Совета СССР Турлейскага Івана Антонавіча, паляка па нацыянальнасці, нараджэння 1913 года, працуючага на Ломжынскім заводзе сельскагаспадарчых машын у якасці тэхнарука.

Прасіць тав. Турлейскага даць сваю згоду балатыравацца ў дэпутаты Совета Нацыянальнасцей па Беластоцкай выбарчай акрузе № 581".

З вялікім уздымам сход прыняў прывітанне таварышам Сталіну і Молатаву. У цэху доўга не змаўкалі апладысменты у чэсць правадыра народаў, тварца самай дэмакратычнай у свеце Канстытуцыі—любімага Сталіна і главы Совецкага ўрада таварыша Молатава.

РАБОЧЫМІ, РАБОТНІЦАМІ І СЛУЖАЧЫМІ ГРОДНЕНСКАЙ ТАБАЧНАЙ ФАБРЫКІ ВЫЛУЧАН КАНДЫДАТАМ У ВЯРХОЎНЫ СОВЕТ СССР

Прытыцкі Сяргей Осіпавіч

І КАНДЫДАТАМ У ДЭПУТАТЫ ВЯРХОЎНАГА СОВЕТА БССР

Ражкоўская Вера Андрэеўна

(на сходзе прысутнічала 600 чалавек)

16 лютага рабочыя Гродненскай табачнай фабрыкі сабраліся пасля работы ў сталовай, каб абмеркаваць пытанне аб вылучэнні кандыдатаў у Вярхоўныя органы ўлады.

Слова атрымлівае тав. Шамет прадстаўнік калектыва фанернага завода, які інфарміруе сход аб рашэнні рабочых фанернага завода, аб вылучэнні кандыдатам у дэпутаты Совета Нацыянальнасцей Вярхоўнага Совета СССР тав. Прытыцкага Сяргея Осіпавіча, сына селяніна-бедняка Саколкаўскага раёна.

У аднагалосна прынятай пастанове гаворыцца: «Мы падтрымліваем прапанову рабочых і служачых фанернага завода і вылучаем кандыдатам у дэпутаты Совета Нацыянальнасцей Вярхоўнага Совета СССР тав. Прытыцкага Сяргея Осіпавіча.

Просім тав. Прытыцкага даць сваю згоду балатыравацца па Гродненскай выбарчай акрузе.

За тым слова атрымлівае работніца табачнай фабрыкі тав. Ахрэмук. Яна ўносіць прапанову вылучыць кандыдатам у дэпутаты Вярхоўнага Совета БССР лепшую работніцу табачнай фабрыкі, першую стаханаўку Веру Андрэеўну Ражкоўскую, якая зараз вылучана на пасаду намесніка начальніка ўпаковачнага цэха.

Гэту прапанову падтрымлівае работніца тав. Осіпава.

— Тав. Ражкоўская першая на нашай фабрыцы падняла вялікі сцяг соцыялістычнага спаборніцтва, першай стала перавыконваць нормы. Яна ўключылася ў стаханаўскі рух і натхніла большасць работніц нашай фабрыкі на соцыялістычныя адносіны да працы, —гаворыць тав. Осіпава.

Аднагалосна прымаецца рашэнне вылучыць кандыдатам у дэпутаты Вярхоўнага Совета БССР Веру Андрэеўну Ражкоўскую. Сход звяртаецца да яе з просьбай даць сваю згоду балатыравацца па 371 выбарчай акрузе.

З кароткай прамовай выступіла тав. Ражкоўская.

— Я дзякую рабочым і служачым нашай фабрыкі,—гаворыць яна,—за вялікую чэсць і давер'е, якое мне аказалі. Абяцаю вам, таварышы, што я буду працаваць яшчэ лепш і апраўдаю ваша давер'е.

КАЛЕКТЫВАМ РАБОЧЫХ БЕЛАСТОЦКАГА ГВАЗДЗІЛЬНАГА ЗАВОДА № 1 ВЫЛУЧАН КАНДЫДАТАМ У ДЭПУТАТЫ ВЯРХОЎНАГА СОВЕТА БССР

Іваноў Нікалай Сцяпанавіч

(На сходзе прысутнічала 70 чалавек)

Учора пасля работы адбыўся агульны сход рабочых гваздзільнага завода № 1, прысвечаны вылучэнню кандыдатаў у дэпутаты Вярхоўнага Совета БССР.

Слова для прапановы атрымаў Карпішук Пётр.

— Набліжаецца радасны дзень, — гаворыць тав. Карпішук,—дзень выбараў у Вярхоўныя Советы СССР і БССР. Мы павінны вылучыць кандыдатамі у дэпутаты соцыялістычнага парламента такога чалавека, які да канца аддан совецкаму народу, бальшавіцкай партыі. Я думаю, што такім чалавекам з'яўляецца рабочы нашага завода тав. Іваноў. Я ведаю таварыша Іванова як чэснага рабочага. Працуючы на нашым заводзе, ён паказвае ўзоры соцыялістычнай працы. Тав Іваноў — сын чыгуначнага рабочага. Я прапаную яго кандыдатам у дэпутаты Вярхоўнага Совета БССР і заклікаю ўвесь калектыў нашага завода падтрымаць маю прапанову.

Рабочыя аднагалосна пастанавілі вылучыць тав. Іванова Нікалая Сцяпанавіча кандыдатам у дэпутаты Вярхоўнага Совета БССР.

СХОДАМ РАБОЧЫХ І СЛУЖАЧЫХ ст. БЕЛЬСК ВЫЛУЧАН КАНДЫДАТАМ У ДЭПУТАТЫ ВЯРХОЎНАГА СОВЕТА БССР

Остасевіч Нікалай Леонцьевіч

(На сходзе прысутнічала 55 чалавек).

Рабочыя і служачыя ст. Бельск з вялікім уздымам правялі сход, прысвечаны вылучэнню кандыдатаў у дэпутаты Вярхоўнага Совета БССР.

Выступіўшы на сходзе стрэлачнік Уладзімір Якубюк заявіў:

— Таварышы! Мы з вамі перажываем радасныя дні, дні, калі мы—рабочыя і служачые—упершыню атрымалі права выбіраць і быць выбранымі ў Вярхоўныя органы ўлады. Дзень 24 сакавіка — гэта для нас вялікае свята. Я абавязваюся адзначыць яго лепшай стаханаўскай работай.

Я прапаную вылучыць кандыдатам у дэпутаты Вярхоўнага Совета БССР дэпутата Народнага Сабрання, члена Паўнамочнай Камісіі, старшыню Бельскага валаснога камітэта тав. Остасевіча Нікалая Леонцьевіча. Будучы дэпутатам Народнага Сабрання, ён апраўдаў наша давер'е. Я добра ведаю тав. Остасевіча. Ён актыўна ўдзельнічаў у барацьбе супроць памешчыкаў і капіталістаў. За актыўную рэволюцыйную дзейнасць ён быў асуджан польскімі ўладамі на 10 год. Чатыры годы прасядзеў у турме. і толькі Чырвоная Армія вялікай краіны Советаў вызваліла яго. Тав. Остасевіч — верны сын народа, дастойны наш кандыдат у дэпутаты Вярхоўнага Совета БССР.

Кандыдатуру тав. Остасевіча падтрымалі дзяжурны па станцыі Пшэнкін, начальнік станцыі Прылуцкі, вартаўнік пераезда Шарамецьеў і іншыя.

Сход аднагалосна пастанавіў вылучыць кандыдатам у дэпутаты Вярхоўнага Совета БССР па гарадской Бельскай выбарчай акрузе № 344 ад калектыва чыгуначнікаў ст. Бельск тав. Остасевіча Нікалая Леонцьевіча, 1907 г. нараджэння, беспартыйнага, саматужніка-шаўца, зараз старшыня Бельскага валаснога камітэта, пражываючага у гор. Бельску.

Сход пастанавіў прасіць тав. Остасевіча Нікалая даць сваю згоду балатыравацца па гарадской Бельскай выбарчай акрузе № 344.

АГУЛЬНЫМІ СХОДАМІ СЯЛЯН ВЁСАК МОКРЭ І ДУБЯЖЫНА, БЕЛЬСКАГА РАЁНА ВЫЛУЧАН КАНДЫДАТАМ У ДЭПУТАТЫ ВЯРХОЎНАГА СОВЕТА БССР

Маўчанскі Дзімітрый Сцяпанавіч

(На сходзе прысутнічала 300 чалавек)

У вёсках Мокрэ і Дубяжына, Орлянскай воласці, Бельскага раёна адбыліся сходы сялян па вылучэнню кандыдатаў у дэпутаты Вярхоўнага Совета БССР. На сходах прысутнічала 300 сялян, сялянак і моладзі. З прапановай аб вылучэнні кандыдата ў дэпутаты Вярхоўнага Совета БССР на сходзе вёскі Мокрэ выступіў селянін - бядняк Лукашук Іван Антонавіч.

Мы, сяляне, уздыхнулі поўнымі грудзямі. Мы сталі свабоднымі, шчаслівымі грамадзянамі вялікай краіны Советаў. Я прапаную вылучыць кандыдатам у дэпутаты Вярхоўнага Совета БССР комуніста, сакратара Бельскага райкома партыі тав. Маўчанскага Дзімітрыя Сцяпанавіча. Ён апраўдае наша давер'е і будзе абараняць інтарэсы працоўных.

Кандыдатуру тав. Маўчанскага падтрымалі выступаючыя таварышы Гаральчук Васіль, Лукашук Аляксей і іншыя.

На сходзе ў вёсцы Мокрэ была прынята пастанова, у якой гаворыцца:

„Вылучыць кандыдатам у дэпутаты Вярхоўнага Совета БССР па Бельскай (сельскай) выбарчай акрузе № 345 ад сялян вёскі Мокрэ тав. Маўчанскага Дзімітрыя Сцяпанавіча, 1901 года нараджэння, селяніна, члена ВКП(б), сакратара РК КП(б)Б, пражываючага ў гор. Бельску.

Прасіць тав. Маўчанскага даць сваю згоду балатыравацца па Бельскай сельскай выбарчай акрузе № 345".

СХОДАМ СЯЛЯН ВЁСКІ КНОРЫДЫ, БЕЛЬСКАГА РАЁНА КАНДЫДАТАМ У ДЭПУТАТЫ ВЯРХОЎНАГА СОВЕТА СССР ВЫЛУЧАН

Турлейскі Іван Антонавіч

(На сходзе прысутнічала 158 чалавек)

15 лютага адбыўся сход сялян вёскі Кнорыды, Бельскага раёна, прысвечаны вылучэнню кандыдатаў у дэпутаты Вярхоўнага Совета СССР.

У сваіх выступленнях сяляне Пашкоў Станіслаў, Рыжык Павел і Федарчук Павел гаварылі аб шчаслівых днях, якія насталі для сялянства заходніх абласцей Беларусі. Першымі кандыдатамі ў Вярхоўны Совет СССР яны назвалі вялікага друга працоўных таварыша Сталіна і яго саратніка ўсесаюзнага старасту тав. Калініна.

Тав. Камінская Марыя ўнесла прапанову падтрымаць ініцыятыву рабочых беластоцкіх прадпрыемстваў і вылучыць кандыдатам у дэпутаты Совета Нацыянальнасцей Вярхоўнага Совета СССР тав. Турлейскага Івана Антонавіча, тэхнарука Ломжынскага завода сельгасмашын.

Сход аднагалосна прыняў гэтыя прапановы.

СХОДАМ РАБОЧЫХ СКУРЗАВОДА № 6 гор. КРЫНКІ ВЫЛУЧАН КАНДЫДАТАМ У ДЭПУТАТЫ ВЯРХОЎНАГА СОВЕТА СССР

Сеўко Павел Антонавіч

(На сходзе прысутнічала 105 чалавек)

16 лютага адбыўся сход рабочых скурзавода № 6 г. Крынкі, прысвечаны вылучэнню кандыдатаў у дэпутаты Вярхоўнага Совета СССР.

У сваім выступленні на сходзе стары рабочы таварыш Білюцін гаварыў:

— Пры польскай уладзе не магло быць і думкі аб вылучэнні рабочых або сялян у сейм ці сенат. Гэта былі органы улады абшарнікаў і капіталістаў. Іх час мінуў. Зараз мы вылучаем сваіх прадстаўнікоў у Вярхоўныя органы улады. Я ўношу прапанову падтрымаць ад імені рабочых нашага завода кандыдатуру тав. Сеўко Паўла Антонавіча, вылучанага сходам сялян м. Мсцібава.

Прапанову тав. Білюціна падтрымалі тт. Лейбовіч, Крэйман, Карнейчук і інш.

У сваёй рэзалюцыі сход пастанавіў падтрымаць кандыдатуру тав. Сеўко і прасіць яго даць згоду балатыравацца па выбарчай акрузе № 601.

НЕЗАБВЕННЫЙ СЕРГО

(К трехлетию со дня смерти Г. К. Орджоникидзе)

Прошло три года с того дня, как оборвалась замечательная жизнь Григория Константиновича Орджоникидзе — неутомимого борца и строителя социализма, выдающегося партийного и государственного деятеля ленинско - сталинского типа. Всю свою жизнь без остатка отдал он борьбе за дело коммунизма, за счастье трудящегося человечества.

Григорий Константинович (Серго) Орджоникидзе вступил в партию в 1903 году, когда ему исполнилось только 17 лет. Это было время его учебы в фельдшерской школе, в которую он поступил после безуспешных попыток получить необходимое образование в родном селе Гореша (Западная Грузия). По поручению Тифлисского партийного комитета Серго повел революционную работу в главных мастерских Закавказской железной дороги. Здесь, общаясь с рабочими, знакомясь с их жизнью, он выработал в себе навыки большевистского агитатора и руководителя. Орджоникидзе смело стал на путь профессионала-революционера, большевика-ленинца.

Под руководством товарища Сталина Серго Орджоникидзе активно работал в большевистских организациях Закавказья. С тех пор он всегда оставался верным другом и соратником великого вождя народов.

В ноябре 1910 года Орджоникидзе приехал в Париж к Ильичу. Он был направлен Лениным в большевистскую партийную школу в Лонжюмо, под Парижем. Здесь Серго получил теоретическую ленинскую закалку. По поручению Ленина, Орджоникидзе летом 1911 года поехал в Россию в качестве уполномоченного по созыву VI партийной конференции. На конференции, состоявшейся в 1912 году в Праге, он был избран членом ЦК и введен в состав Русского бюро ЦК — практического центра по руководству революционной работой в России. Во главе бюро был товарищ Сталин.

Вскоре Серго арестовали. Это был его четвертый арест. Первый раз Серго попал в тюрьму в 1904 году, когда царская полиция задержала его на станции Гори со связкой революционной литературы. В январе 1906 года он был схвачен вблизи Гудаут (Абхазия) в момент выгрузки оружия, которое партия ему поручила переправить в горы. В ноябре 1907 года Орджоникидзе снова арестовали и заключили в Баиловскую тюрьму. Сосланный в Сибирь, он бежал оттуда, нелегально возвратился в Баку и с новой энергией взялся за революционную работу.

После ареста в 1912 году Серго заключили на три года в Шлиссельбург, а затем сослали в Якутск. Здесь он, как и везде, вел неутомимую работу бойца большевистской партии.

В 1917 году Орджоникидзе приехал из ссылки в Петроград. Он стал ближайшим соратником Ленина и Сталина в борьбе против буржуазно - помещичьего временного правительства, в борьбе за власть Советов.

Когда после июльских дней Ленин скрывался в подполье, Серго ездил к нему, информировал о положении в Петрограде и получал директивы для передачи товарищу Сталину.

Серго принимал активное участие в работе VI с'езда РСДРП(б). По поручению ЦК он сделал на с'езде доклад, в котором резко высказался против явки Ленина на суд озверелой буржуазии, на чем настаивали разоблаченные ныне смертельные враги народа Каменев, Рыков, Троцкий и другие.

Боевая работа на фронтах гражданской войны сделала имя Серго Орджоникидзе — «чрезвычайного комиссара» - посланца Ленина и Сталина — любимым и дорогим для трудовых народов Кавказа, для боевых полков Красной Армии Южного и Кавказского фронтов.

Всю гражданскую войну Орджоникидзе провел на самых ответственных участках фронта. Под Пулковым, на Северном Кавказе, в боях против Деникина, против белопанской Польши большевистский комиссар Орджоникидзе был всегда впереди, воспитывая в бойцах преданность революции, большевистскую волю к победе. Никогда не теряясь, он всегда находил выход из самых трудных положений.

Замечательные качества большевика - полководца, политического руководителя — Серго проявил в труднейших условиях Северного Кавказа летом 1918 года. Банды англо-французского наймита генерала Деникина, отрезали Северный Кавказ от Советской России. В те же дни, деникинский агент - меньшевик Георгий Бичерахов поднял на Тереке мятеж против Советской власти. Контрреволюционные отряды Бичерахова перерезали главную железнодорожную магистраль Северного Кавказа и захватили станцию Прохладную.

В районе Кисловодска орудовали «волчьи сотни» Шкуро. Советские республики на Северном Кавказе оказались отрезанными не только от Советской России, но и друг от друга и были лишены связи и взаимной поддержки в общей борьбе против белых.

Банды Бичерахова налетели на Владикавказ, осадили Грозный, Кизляр.

Белые рассчитывали, что вековая, искусственно раздуваемая господствующими классами

вражда между трудящимися горцами и русским населением — казачеством и крестьянством облегчит им разгром Советской власти на Северном Кавказе. Они знали, что вооруженных сил у Советской власти здесь было мало. Но белые просчитались. Они не учли силы большевиков и их руководителей.

«Чрезвычайный комиссар» Серго Орджоникидзе создал красные революционные отряды из горцев. Ингуши, чеченцы, осетины, кабардинцы, балкарцы двинулись на помощь своей Советской власти. Они откликнулись на зов партии Ленина — Сталина. Во главе этих отрядов стали чеченец Асланбек Шерипов, осетин Георгий Цаголов, ингуш Хизир Ордханов — представители революционной горской молодежи — воспитанники большевистской партии.

В тяжелые дни февраля 1919 года, когда хорошо снабженные англо - французскими империалистами деникинские офицерские полки под командованием лучших его генералов — Врангеля, Шкуро, Улагая и др. — подошли к Владикавказу, Орджоникидзе с горсточкой храбрецов — красноармейцев, поддержанный революционными горцами, сумел задержать наступление белых. Этим он дал возможность отходившим частям, усталым от боев, избежать уничтожения.

В эти дни кровавых боев с превышавшими намного силами противника в Базоркино, ингушском селении, почти на виду у белых происходил Народный с'езд. На этом с'езде Орджоникидзе от имени Советского правительства об'явил о создании автономной Горской республики.

Из рук большевистского комиссара ингушский народ получил свою новую, настоящую родину, свое собственное советское государство.

Окончательный разгром Деникина, осуществленный по сталинскому плану, восстановление Советской власти на Северном Кавказе теснейшим образом связаны с именами товарищей Орджоникидзе и Кирова.

Весной 1920 года Орджоникидзе и Киров во главе красных полков вошли в Азербайджан, а затем освободили Грузию.

Орджоникидзе стал руководителем закавказских большевиков. Вместе с С. М. Кировым Серго претворяет в жизнь ленинско-сталинскую национальную политику. Он борется против национал - уклонизма и троцкизма в Закавказье, сплачивает народы Закавказья в единую советскую семью. Под руководством Орджоникидзе и Кирова создается Закавказская федерация—братская республика многочисленных народов Закавказья.

Исключительно трудным периодом в истории строительства социализма в нашей стране был переход от восстановления народного хозяйства к его реконструкции. В этот период партия поручила товарищу Орджоникидзе ответственнейшую работу руководителя ЦКК-РКИ. Четыре года (1926 — 1930) пробыл Серго на этом посту.

Председатель ЦКК Серго Орджоникидзе решительно боролся с контрреволюционными троцкистами, зиновьевцами, бухаринцами, выступавшими против сталинского плана индустриализации страны. Со свойственным ему революционным пылом отстаивал Серго генеральную линию партии, оберегал чистоту ее рядов.

Руководимая тов. Орджоникидзе ЦКК-РКИ проделала огромную работу по мобилизации ресурсов страны на выполнение плана социалистической реконструкции народного хозяйства. Серго глубоко вникал во все отрасли советской экономики и требовал от работников РКИ серьезного знания хозяйственных вопросов, чтобы они могли по-настоящему контролировать работу хозяйственников и помогать им.

В конце 1930 года Орджоникидзе был назначен председателем ВСНХ, а затем наркомом тяжелой промышленности. На этом посту он снова показал себя замечательным руководителем, мастером сталинского стиля руководства.

Под мудрым водительством товарища Сталина страна одерживает одну победу за другой. Бурно развивается социалистическая индустрия. Магнитогорский и Кузнецкий металлургические комбинаты, Горьковский и Московский автомобильные заводы, заводы Урала, Донбасса, Харьковский тракторный, десятки и сотни других предприятий— повсюду видна организаторская рука верного ленинца-сталинца— пламенного Серго.

Вся хозяйственная деятельность Серго, как раньше военная, была пронизана большевистской партийностью. В январе 1933 г. на Пленуме ЦК и ЦКК ВКП(б) он говорил: **«Партийность — это главное.** Нельзя забывать, что хозяйственник окружен всякими людьми и нашими и чужими, которые пытаются на него воздействовать, пытаются разложить его. Тот хозяйственник, тот директор, тот начальник цеха, который умеет противостоять этому, сохранить целиком свое партийное нутро по-большевистски, — тот молодец. А тот, кто сбивается с этого пути, тот погибнет, — ничего из него не выйдет. **Партийность прежде всего и раньше всего».**

Стахановскому движению, родившемуся в тяжелой промышленности, Орджоникидзе придавал огромное значение. Он советовался с лучшими стахановцами заводов и шахт, учился у них и учил их. Орджоникидзе вызвал к активной политической и хозяйственной жизни десятки тысяч женщин — жен хозяйственников и инженерно-технических работников.

Простой и сердечный Серго находил и выдвигал выдающихся людей социалистической промышленности, всячески поддерживал новаторов и изобретателей. Шахтеры — Стаханов и Изотов, сталевар Мазай, фрезеровщик Гудов, инженер Юсим и сотни, тысячи стахановцев и стахановок, давших мировые рекорды, были его воспитанниками и учениками.

Нарком стахановцев — так называли его рабочие заводов и фабрик, так называла его вся советская страна.

Алексей Стаханов так рассказывает о своей первой встрече со своим наркомом: «Невольно подумалось, что только в нашей стране возможно такое общение руководителя всей промышленности с рабочими шахт и заводов. Но может ли это удивлять, если каждый трудящийся нашей страны хорошо знает, что товарищ Орджоникидзе, как и другие наши вожди, — плоть от плоти рабочего класса, что он один из лучших сынов народа».

Со всей страстностью революционного бойца Серго обрушивался на врагов народа, изменников и предателей дела рабочего класса.

Орджоникидзе умер на боевом посту, в расцвете сил.

Трудящиеся всей нашей великой родины никогда не забудут славного имени Серго Орджоникидзе, его героический облик навсегда останется в сердце народном.

Имя Серго Орджоникидзе зовет советский народ к новым боям, к новым победам под руководством партии Ленина — Сталина.

И. РАЗГОН.

СТАНОВІШЧА СЯЛЯНСТВА Ў БЕЛАЙ ФІНЛЯНДЫІ

Аграрнае пытанне з'яўляецца ў Фінляндыі цэнтральным. 80 проц. яе насельніцтва звязана з вёскай, занята ў сельскай гаспадарцы ці на лесараспрацоўках.

Асноўнай базай эканомікі Фінляндыі з'яўляецца не земляробства, а эксплаатацыя каласальных лясных багаццяў. Уся лясная плошча Фінляндыі роўна 26 мільёнам га. 40 проц. яе належыць дзяржаве. Але дзяржаўныя лясы знаходзяцца амаль выключна на поўначы, дзе адсутнічаюць умовы для шырокай прамысловай распрацоўкі. Асноўны-ж эксплаатацыйны фонд лесу належыць прыватным асобам і прадпрыемствам. Лясныя ўладанні плошчай да 5 га складаюць 0,8 проц., а ўладанні звыш 50 га—72,3 проц. усёй плошчы прыватнаўласніцкіх лясоў. Кантраст паміж дробнай і буйнай ляснoй уласнасцю выявіцца яшчэ больш рэзка, калі ўлічыць, што дробныя сялянскія гаспадаркі сканцэнтраваны галоўным чынам на поўначы і ўсходзе. У гэтых раёнах лес мае нікчэмную цэннасць з-за эканамічнай нявыгаднасці яго эксплаатацыі і толькі затрудняе селяніну асваенне зямлі пад земляробства. Наадварот, для памешчыкаў і буйных кулакоў, манапалізаваўшых лепшыя землі і лясы ў эканамічна больш развітых паўднёвых і заходніх абласцях з іх ідэальным сплаўным басейнам, гандаль лесам з'яўляецца казачна выгадным.

Дзевяць дзесятых прадукцыі лесапаперовай прамысловасці Фінляндыі экспартавалася за граніцу, галоўным чынам у Англію. Лесапаперовая прамысловасць была амаль поўнасцю захоплена акцыянернымі таварыствамі. 60 проц. акцыянернага капітала апошніх належыць замежным капіталістам, пераважна англійскім, адчуваўшым сябе гаспадарамі Фінляндыі. Да Фінляндыі замежны манапалістычны капітал адносіўся, як да сваёй ляснoй плантацыі.

Замежны капітал душыць дробную самастойную сельскую гаспадарку Фінляндыі,ператварыўшы фінляндскага селяніна ў паўпера і ў свайго поўдармовага рабочага на лесараспрацоўках, на сплаве і г. д. Па даных афіцыяльнага абследвання, праведзенага ў 1929 годзе, больш паловы ўсіх сялян, маючых уласнае заворванне (157 тысяч гаспадарак), вымушаны былі працаваць па найму на старане, галоўным чынам на прадпрыемствах ляснoй прамысловасці. Гэта фактычна поўпралетарыі. Але маецца яшчэ больш многалікая армія вандруючага вясковага пралетарыята — сельскагаспадарчых і лясных рабочых, налічваючая (разам з сем'ямі) 800 — 900 тысяч чалавек.

* * *

Зямельная плошча Фінляндыі, за вылічэннем водных прастораў, роўна 340.000 кв. кіламетраў. 76,1 проц. гэтай плошчы занята лясамі, 6,52 проц. —раллёй, 2,78 проц. — лугамі і пасбішчамі, 14,6 проц. — нягоднымі і іншымі землямі.

Фінская плутакратыя ўзмоцнена трубіла аб «вялікім аграрным павароце», які быццам адбыўся ў краіне. Па яе хлуслівых сцвярджэннях, у белай Фінляндыі як быццам ліквідаван востры зямельны голад сялян. У доказ фінская статыстыка падкрэслівае, што лік гаспадарак, уладаючых зямлёй, да 1938 года павялічыўся амаль у два з паловай разы ў параўнанні з 1920 годам. Якая карціна ў сапраўднасці, паказвае наступная табліца (па даных афіцыяльнага статыстычнага штогодніка Фінляндыі):

Размеркаванне зямлі ў Фінляндыі па размерах землеўладання

Размер гаспадаркі па плошчы раллі	Лік сельскіх гаспадарак	% гаспадарак	% ворнай плошчы
Усяго ў Фінляндыі	453.701	100	100
Гаспадаркі з участкамі менш 0,25 га (у большасці без раллі)	166.500	37	—
0,25 — 2 га	78.101	18	4
2 — 15 га	170.323	37	44,5
15 га і вышэй	38.777	8	51,5

Такім чынам больш паловы апрацоўваемай зямлі сканцэнтравана ў руках памешчыкаў і кулакоў, тады як большасць сялянства або зусім пазбаўлены ўласнага заворвання, або маюць самую нікчэмную яе долю (4 проц. усёй ворнай плошчы ў краіне).

Маюцца яшчэ дзесяткі тысяч бабылёў—яшчэ больш абяздоленых беззямельных сялян-арандатараў. Бабылямі ў Фінляндыі, як у свой час у Расіі, называюцца бяздомныя сяляне, згубіўшыя з прычыны разарэння эканамічную аснову для заняткаў сельскай гаспадаркай. Бабыль— гэта пераходная ступень ад тарпара да вясковага пралетарыя. Бабыль арандуе хату з невялікім агародам для пракармлення сваёй сям'і, адпрацоўваючы арэнду домаўласніку. Асноўная-ж крыніца яго існавання—падзёншчына.

У кастрычніку 1918 года белафінскі ўрад выдаў закон аб выкупе тарпарамі і бабылямі ў растэрміноўку арандуемай імі зямлі. Гэта «рэформа» аказалася, аднак, выгаднай толькі памешчыкам і кулакам. Апошнія атрымалі ад дзяржавы адразу поўную рыначную вартасць арэнднай зямлі, а затым амаль уся гэта зямля звярнулася да іх зноў за бясцэнак, таму што выкупленыя арандатарскія гаспадаркі пад цяжарам непасільнай запазычанасці дзяржаве, як правіла, хутка распадаліся і зноў пападалі ў ранейшую кабалу да буйных землеўласнікаў.

«Па маючыхся вестках, у асобных прыходах Пуолакта кормяцца ўжо хлебам з прымессю драўнянай кары. У насельніцтва няма грошай для набывання самых неабходных прадметаў: вопраткі, абутку. Нават тым сем'ям, якім удалося атрымаць заработак ад лясных работ, прыход вымушан аказваць дапамогу, бо заработная плата настолькі нізкая, што нават самі рабочыя, не гаворачы аб іх сем'ях, ніяк не могуць пражыць на свой заработак. Найбольш абвострана становішча ў прыходах Каяна, Х'юлінсалмі і Суомусалмі. У Суомусалмі ў многіх дамах зараз даядаюць рэшткі пасеўнага жыта, ячменю і аўса. Праз некалькі дзён у многіх гаспадарках пасеўнае насенне будзе з'едзена да канца».

Так выглядае ў сапраўднасці становішча працоўных сялян Фінляндыі. Калі-б не 100-тысячная кулацкая белая гвардыя шуцкораў, пры дапамозе якой фінская плутакратыя тэрарыстычна падаўляе самыя малыя праблескі вызваленчага руху пралетарыята і сялянства, то белагвардзейскай дыктатуры не праіснаваць-бы ў Фінляндыі ні аднаго дня.

Утварэнне Народнага ўрада ў Фінляндыі і яго гістарычная дэкларацыя, аб'явіўшая аб канфіскацыі памешчыцкіх зямель у карысць беззямельных і малазямельных сялян, сустрэлі гарачы, спачувальны водгук у сялянскіх масах. Па закліку Народнага ўрада пад сцяг свабоднай, незалежнай Фінляндскай Дэмакратычнай Рэспублікі ўстае ўвесь працоўны народ Фінляндыі для таго, каб скінуць са сваіх плеч зграю чорнай рэакцыі і каланіяльнае панаванне замежных імперыялістаў.

Б. ПОСТНІКАЎ.

Англо-французские происки на Ближнем Востоке

Пять с половиной месяцев идет война в Европе, и за это время уже обнаружила свое банкротство военная стратегия англо-французского блока. Армия Антанты не смеет предпринимать какие-либо наступательные действия против германской линии Зигфрида. Англо-французский воздушный флот, несмотря на хвастливые заявления англичан о своем качественном превосходстве (и ожидаемом в ближайшем будущем количественном превосходстве) над германским воздушным флотом, не решается предпринимать какие-либо операции против германского фронта и тыла. Что касается морского театра, то, несмотря на решительное превосходство союзников над Германией, и здесь они обнаружили свою несостоятельность. Балтийское море — путь для англо-французского флота — оказалось закрытым благодаря советско-германской дружбе. В Северном море английский флот не решается ни на какие наступательные операции.

Надежды, связанные с морской блокадой Германии, отцвели, не успев расцвесть. Не так давно, м-р Черчилль рисовал такую радужную картину: «Мы, мол, блокировали Германию и этим самым обеспечили себе победу. Мы можем спокойно ждать, пока Германия, как и в 1914—1918 годах, задохнется в голодных тисках блокады». Но при этом упускалось из виду одно «маленькое» обстоятельство: Германия, в отличие от 1914—1918 годов, ведет войну не на два фронта, а только на западе. Германию не удалось отрезать от СССР, от Скандинавских стран, от Балкан. Заморские рынки, от которых Германия действительно отрезана, составляли примерно одну треть германской внешней торговли. Английская стратегия блокады в нынешнем ее виде потерпела очевидное банкротство. «Война нервов» обернулась своим острием против самой англо-французской Антанты.

Отсюда обострение внутренней борьбы по вопросу о войне в лагере англо-французской буржуазии, бесплодные мечты о том, как бы все-таки вбить клин в советско-германскую дружбу, добиться некоторой оттяжки событий, выждать более благоприятной обстановки для расправы с Германией.

Отсюда же настойчивые поиски выхода из стратегического тупика, лихорадочная погоня за новыми плацдармами войны, новыми союзниками, присоединение которых изменило бы соотношение сил в пользу Антанты. Истерический призыв Черчилля к нейтральным странам был, собственно говоря, распиской английского империализма в собственной бедности, ярким подтверждением провалов стратегии блокады.

Ближний Восток занимает исключительно важное место в англо-французских планах расширения масштаба войны. Здесь находится один из важнейших и наиболее уязвимых стратегических узлов Британской империи. Здесь проходит главная артерия британских морских коммуникаций — через Суэц и Аден — в Индию, Австралию и на Дальний Восток. Дорога через Суэц сокращает путь в Индию и Гонконг на три—четыре тысячи миль по сравнению с дорогой вокруг Африки. Известно, какие большие английские силы были отвлечены во время первой империалистической войны обороной Суэцкого канала и наступательными операциями на этом участке.

Версальская система осуществила вековую мечту английского империализма о контроле не только над морским путем в Индию, но и над сухопутной дорогой к Персидскому заливу и Индии. Англия закрепила свое господство в Египте, она захватила Палестину, Трансиорданию, Ирак, установила свое влияние в Аравии. В связи с захватом германских колоний в Африке британский империализм создал сплошную полосу английских владений и сфер влияния, пересекающую всю Африку от Капштадта до Каира и простирающуюся далее через Палестину и Месопотамию к Индии. Захватнические аппетиты английского империализма, опьяненного победой, шли гораздо дальше. К 1919 году он оккупировал советский Кавказ, интервенировал Турцию, чтобы расчленить и уничтожить ее, господствовал в Босфоре и Дарданеллах, навязал кабальный договор Персии, превращавший ее в английский протекторат, господствовал в Афганистане, оккупировал Сирию, Палестину, Аравию, Месопотамию.

Английские интервенты на Кавказе и в Туркестане были разбиты и вынуждены были убраться восвояси. Под влиянием революции в России, с помощью и при поддержке Советских Республик, Турция разорвала насильнический Севрский договор, разгромила агентуру Англии — греческих интервентов. Персия разорвала навязанный ей англичанами кабальный договор; Афганистан в войне против Англии добился независимости. Однако английские империалисты ничему не научились.

Ближний Восток — важнейший узел воздушных коммуникаций Британской империи. Здесь проходят авиалинии, соединяющие Лондон через Хайфу—Багдад — с Индией и Австралией, через Александрию—Каир — с британскими владениями в Африке — до Южно-Африканского Союза включительно.

Ближний Восток — важнейший экономический центр Британской империи. В первую очередь — нефть. Англо-иранская нефтяная компания, этот нефтяной отдел английского адмиралтейства, контролирует иранские нефтяные источники с производственной мощностью в 10 миллионов тонн. Англичане контролируют также моссульскую нефть, перекачиваемую по нефтепроводу в Хайфу и Триполи. Для снабжения английского флота и авиации эта нефть играет исключительную роль. Англия обладает рядом нефтеочистительных предприятий в Палестине и Иране, а также мощным танкерным флотом для перевозки горючего.

Египет занимает важное место в экономике Англии, как хлопковая база, — отсюда идет до одной четверти хлопка, потребляемого Англией.

Все ближневосточные страны являются ареной энергичной экспансии британского капитала, в частности ареной острой конкурентной борьбы с Германией. Известно, какую роль играл вопрос о Багдадской железной дороге в довоенных англо-германских противоречиях. Энергичное проникновение германского капитала на Ближний Восток в последние годы, в особенности расширение германо-турецких экономических связей (преобладающая роль Германии в турецкой внешней торговле, расширение германских промышленных концессий, установление германских воздушных линий и так далее), было одной из причин обострившегося англо-германского антагонизма, приведшего через двадцать с лишним лет ко второй войне между обоими государствами.

В последнее время иностранная пресса сообщала о различных махинациях англо-французского блока на Ближнем Востоке. В Сирии организована армия под командованием французского генерала Вейгана. В Египте создано командование ближневосточными силами Англии во главе с генералом Уэйвел. В Ираке усилены английские части и предполагается перебросить сюда войска из Индии. Сообщают даже, что предполагается создание миллионной англо-франко-турецкой армии.

Одновременно идут усиленные стратегические приготовления, в частности по линии железнодорожного и автодорожного строительства. Форсируется окончание Багдадской железной дороги на недостроенном участке с тем, чтобы Персидский залив был связан с Средиземным морем, а также линией, ведущей к Эрзеруму. Строится автомобильная дорога из Багдада в Хайфу через Месопотамскую и Трансиорданскую пустыню.

В то же время ведутся усиленные дипломатические происки, направленные к созданию блока ближне-восточных государств: их хотят заставить таскать каштаны из огня для англо-французского империализма. Англо-французская дипломатия опирается здесь на Турцию, полностью вовлеченную в орбиту ее влияния, и на Ирак — призрачно самостоятельное государство, фактически являющееся английским протекторатом.

На Балканах Турция, входящая в Балканскую Антанту, стремится превратить ее в стержень военного блока балканских государств, которые плясали бы под дудку Лондона и Парижа. Аналогичная картина наблюдается и на Ближнем Востоке. Турция — участница ближне-восточного (Саадабадского) пакта о ненападении, подписанного в 1936 году, между Турцией, Ираном, Ираком и Афганистаном. В настоящее время Англия и Франция пытаются превратить этот пакт в инструмент войны путем вовлечения в него Саудовской Аравии и превращения его в военный блок, с подчинением англо-французской Антанте. Этот блок должен быть направлен против Германии, и первым шагом его должно быть уничтожение экономических позиций Германии на Ближнем Востоке, (из Турции, в частности, в последние дни изгнаны все немецкие инженеры и техники, работавшие в промышленных предприятиях). Этот блок должен, по замыслам авторов, быть направлен также и против СССР.

Однако до сих пор все настойчивые попытки англо-французского империализма созвать совещание государств Саадабадского пакта ни к чему не привели.

Смысл всех этих ближневосточных махинаций англо-французского империализма совершенно ясен. Ближневосточные происки Англии и Франции направлены в первую очередь против Германии. Ближний Восток должен стать оперативной базой для наступления через Балканы на Германию. Уже во время первой империалистической войны ряд английских государственных деятелей, в частности Ллойд-Джордж, Черчилль и другие требовали перенесения центра тяжести операций с западного фронта на Ближний Восток и Балканы. Они мотивировали свое требование следующим образом: все театры войны представляют единое целое. Германский блок представляет как бы осажденную крепость, которую надо штурмовать в самом уязвимом месте. На Западном фронте в виду созданных там укреплений нельзя добиться быстрого решения, поэтому надо организовать наступление на второстепенных плацдармах — в Малой Азии и на Балканах, чтобы принудить к капитуляции союзников Германии, тем самым туже затянуть на шее Германии петлю блокады и нанести ей решающий удар.

Нынешние ближневосточные и балканские планы англо-французского блока являются лишь новым изданием планов Ллойд-Джорджа — Черчилля. Втягивание балканских и ближневосточных стран в войну должно отрезать Германию от важных для нее источников сырья и сделать английскую блокаду эффективной. Через Ближний Восток и Балканы должен быть чужими руками нанесен удар по более уязвимым местам Германии.

Ближневосточные происки Англии и Франции направлены против тех народов, которые должны быть вовлечены в войну в качестве пушечного мяса. Почва на Ближнем Востоке горит под ногами англо-французских империалистов. В Палестине не прекращается борьба против английских оккупантов. В Сирии бурлит недовольство французским господством. Народ возмущен передачей Александреттского Санджака Турции (в виде платы за включение Турции в англо-французский блок). В странах Аравии растет тяга к об'единению, к освобождению от ига и опеки английского империализма.

Турецкий народ знает, что он добился независимости в жестокой борьбе против английского империализма при активной дружественной поддержке Турции со стороны Советских Республик. Турецкий народ знает, что дружба с СССР была решающей предпосылкой для закрепления тех завоеваний, которых Турция добилась в освободительной войне против международного империализма. Попытка одним ударом опрокинуть здание, на котором строилась политика независимости Турции и двадцатилетней дружбы с СССР, неизбежно натолкнется на сопротивление народных масс. Точно так же народы Ирана и Афганистана знают и помнят, что они добились независимости лишь при поддержке СССР в борьбе против английского империализма.

Англо - французские военные приготовления и дипломатические махинации на Ближнем Востоке имеют целью держать в узде народы, поднимающиеся на борьбу против иностранного империализма, не желающие быть орудием в чужих руках.

В связи с англо-франко-турецкой активностью на Ближнем Востоке распространяются всяческие провокационные фантастические антисоветские слухи. Наряду с этим говорят, что происки и махинации Англии и Франции на Ближнем Востоке прямо направлены против СССР. Мы можем только напомнить поджигателям войны старую английскую пословицу: «тому, кто живет в стеклянном доме, негоже бросать в других камнями».

Мих. ОСИПОВ

(«Известия», 15 февраля).

ЗА РУБЕЖОМ

ОТКАЗ ШВЕЦИИ В ОКАЗАНИИ ВОЕННОЙ ПОМОЩИ БЕЛОФИННАМ

Лондон, 17 февраля. (ТАСС). Сделанное впервые заявление шведского правительства об отказе в оказании военной помощи Маннергейму произвело глубокое впечатление в лондонских кругах. Это заявление расценивается как признак того, что шведское правительство не дало обмануть себя измышлениями, распространявшимися в течение последних недель сомнительными источниками относительно Красной Армии. Все внимание лондонских кругов сконцентрировано на откровенном заявлении Таннера относительно возможного обращения к союзникам о посылке войск в Финляндию.

Заявление шведского правительства о том, что оно не может разрешить иностранным войскам пройти через территорию Швеции, рассматривается как намек на вышеупомянутое предполагаемое обращение Таннера к союзникам. Лондонские журналистские круги вчера были особенно заинтересованы тем, чтобы узнать, вручил ли Таннер свое обращение к союзникам и если вручил, то как они к этому отнеслись. Однако до настоящего момента никаких сведений на этот счет не имеется.

Ни одна вечерняя газета вчера не опубликовала переданное агентством Бритиш юнайтед пресс заявление шведского правительство о том, что иностранным войскам не будет разрешено пройти через шведскую территорию.

ЗАЯВЛЕНИЕ ПРЕМЬЕР-МИНИСТРА ШВЕЦИИ ГАНСОНА

Стокгольм, 17 февраля. (ТАСС). Шведское телеграфное агентство передает следующее сообщение: „Для того, чтобы разъяснить сообщения печати о просьбе Финляндии помощи у Швеции, председатель совета министров Швеции Гансон заявил: неоднократно шведское правительство получало от правительства Финляндии просьбы о поставке разного рода припасов. Эти просьбы обычно могли быть удовлетворены. Обсуждались также вопросы о лечении в Швеция раненых и инвалидов войны и об отправке рабочих из Швеции в Финляндию. По этому поводу были приняты меры. Во время посещений Стокгольма некоторыми членами финляндского правительства был поднят вопрос об оказании Финляндии собственно военной помощи. 13 февраля министр иностранных дел Финляндии обсудил этот вопрос с премьер-министром, министром иностранных дел и военным министром Швеции. Финляндская сторона выразила желание, чтобы шведские военные части были посланы в Финляндию. Шведская сторона напомнила о директивах по вопросу о шведской помощи Финляндии, сформулированных, в частности, в декларации премьер министра риксдагу 17 января, которая получила общее одобрение. Никакого изменения не произошло в сформулированной тогда точке зрения".

НАЖИМ БЕЛО-ФИНСКОГО «ПРАВИТЕЛЬСТВА» НА ШВЕЦИЮ

Таллин, 17 февраля. (ТАСС). Как сообщает газета „Уус Эсти" белофинское „правительство" Рюти-Таннера усиленно добивалось вовлечения Швеции в войну против СССР. С этой целью в Стокгольм приезжали белофинские „министры" Рюти, Таннер, Седерхольм и Фагерхолм, которые пытались повлиять на шведское правительство, чтобы оно послало в Финляндию свои регулярные войска. Шведское правительство отвергло обращение белофинского „правительства".

НОРВЕЖСКАЯ ПЕЧАТЬ ОБ ИНЦИДЕНТЕ В ТЕРРИТОРИАЛЬНЫХ ВОДАХ НОРВЕГИИ

Берлин, 17 февраля. (ТАСС). Германское информационное бюро передает из Осло, что вся вечерняя печать под крупными заголовками воспроизводит официальное коммюнике норвежского министерства иностранных дел в связи с нарушением нейтралитета Норвегии английскими военными кораблями. Газета „Дагбладет" подчеркивает факт захода в один из норвежских фиордов английской эскадры. Этот инцидент, пишет газета, может иметь непредвиденные последствия. Согласно первых сообщений, инцидент вызвал сильное возбуждение общественного мнения Норвегии.

РОСТ ДОРОГОВИЗНЫ В ГОЛЛАНДИИ

Брюссель, 17 февраля. (ТАСС). Фламандская газета „Стандард" опубликовала письмо из Голландии, в котором рассказывается о значительном ухудшении положения трудящихся в результате войны. Стоимость жизни в Голландии увеличилась за время войны на 10 процентов и продолжает увеличиваться дальше. Значительно увеличились налоги и государственные сборы. Увеличен тариф на проезд в автобусах и по железной дороге. Повышены розничные цены на хлеб, крупу, мясо, яйца, жиры, бакалейные товары, сахар, картофель и др.

РАЗГУЛ РЕАКЦИИ ВО ФРАНЦИИ

Париж, 16 февраля. (ТАСС). По сообщению агентства Гавас, совет префектуры департамента Сены вынес решение о лишении прав 62 муниципальных советников — коммунистов в пригородах Парижа.

Лондон, 16 февраля. (ТАСС). Парижский корреспондент агентства Рейтер передает, что 9 коммунистов были приговорены вчера к тюремному заключению сроком на пять лет каждый за коммунистическую пропаганду. В числе арестованных мэр гор. Винье Анри Шаррон и три члена муниципального совета.

Лондон, 16 февраля. (ТАСС). Как сообщает агентство Рейтер, 27 чехов, проживающих во Франции, заключены в концентрационные лагери вблизи Рамбулье за „антигосударственную деятельность". Осужденные работали на военных заводах.

Адказны рэдактар
Б. М. Зельманаў

Адрас рэдакцыі і выдавецтва: г. Беласток, будынак Аблвыканкома. Тэлефоны рэдакцыі: адказнога рэдактара—22; партаддзела і сакратарыята—23; сельскагаспадарчага, культурнага, літаратуры і мастацтва, школьнага і інфармацыйнага аддзелаў—17.62 выдавецтва і аддзел аб'яў—16-10; друкарня і начная рэдакцыя 5.21. Падпіску на газету прымае Саюздрук тэл. 5.14.
Упаўнаважаны аблліта № 178.
1-я дзяржаўная друкарня ў г. Беластоку.